

## Nieuwsbrief INS Updates

Nummer 9, 2025

*Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. H.J. de Kloe, mr. E. Ayerdem, mr. R.J.H. Berghuis, mr. J.O. Bijloo, mr. S.J. van den Boogert, mr. A.D. van Dalen, mr. J. van den Dolder, mr. N. Gamliël, mr. G.P. van Hooft, mr. I.F.M. Lakwijk, mr. K.C.S. Meekes, mr. A.M.H. Nolte, mr. J.E. van Nuland, mr. W.P.I.J. Overgoor, mr. B.S. Pronk, mr. dr. S. Renssen, mr. D.R.C. Smit, mr. W.T.N. Vlasveld, mr. J.H.M. van de Wiel en mr. S. Zonneveld.*

### INHOUDSOPGAVE

#### Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2025:976](#) 08-04-2025

Arrest Hof 's-Hertogenbosch inzake FNV/Heiploeg: de faillissementsuitsondering is niet van toepassing

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2025:1536](#) 17-03-2025

Analoge toepassing artikel 281 Rv: gebrek dat verzetschrift niet door advocaat is ingesteld mag worden hersteld

#### Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2025:4555](#) 10-04-2025

Homologatie WHOA-akkoord

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2025:2168](#) 09-04-2025

Verzoek afkondiging afkoelingsperiode toegewezen

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2025:5818](#) 04-04-2025

Schorsing inbewaringstelling op verzoek curator

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2025:1894](#) 02-04-2025

Bestuurder aansprakelijk voor boedeltekort en paulianeuze betalingen met oplegging van bestuursverbod

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2025:3239](#) 25-03-2025

Verzet tegen faillietverklaring ongegrond. Met wenk

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2025:1198](#) 21-03-2025

WHOA. Aanwijzing herstructureringsdeskundige en afkondiging afkoelingsperiode

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2025:2204](#) 21-03-2025

WHOA. Intrekking aanwijzing observator

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2025:2242](#) 21-01-2025

Klantenvergoeding wegens beëindiging agentuurovereenkomst is concurrente

verifieerbare vordering

**Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2023:12288** 20-11-2023

WHOA-traject van een vof kan ook het privévermogen van de vennoten omvatten

RECHTSPRAAK

## **Verzoek afkondiging afkoelingsperiode toegewezen**

***WHOA. Verzoek afkoelingsperiode door eenmanszaak toegewezen; schuldenaar bereidt akkoord voor, dat betaald dient te worden uit toekomstige winsten. Zonder afkoelingsperiode zal toekomstige winst niet gerealiseerd kunnen worden.***

Deze uitspraak betreft een verzoek van een eenmanszaak tot afkondiging van een afkoelingsperiode op grond van artikel 376 Fw. De verzoeker kampt met een schuldenlast van €|66.657,69, waar naar verwachting nog €|7.651,37 aan omzetbelasting bij opgeteld dient te worden. De verzoeker stelt dat zijn onderneming levensvatbaar is, omdat de onderneming in 2024 een brutowinst van ruim €|80.000 geboekt heeft. De schuldenlast is volgens de verzoeker ontstaan door een verkeerde belegging, waarmee €|65.000 verloren is gegaan. Verzoeker wil met toekomstige winst een akkoord aanbieden aan zijn schuldeisers, maar dreigt daarbij gehinderd te worden door lopende incassomaatregelen van schuldeisers. De verzoeker stelt dat de verwachting is dat bij een akkoord een betere opbrengst beschikbaar komt voor de schuldeisers dan wanneer het faillissement wordt uitgesproken.

Voordat een verzoek tot afkondiging van een afkoelingsperiode in behandeling wordt genomen, zal de schuldenaar, indien er nog geen herstructureringsdeskundige is aangewezen, van tevoren een akkoord moeten hebben aangeboden of toezeggen dat hij dit binnen twee maanden zal doen. In dit geval is gebleken dat de schuldenlast vooral bestaat uit zakelijke schulden en heeft verzoeker toegezegd binnen twee maanden een akkoord aan te bieden. Om deze redenen is het verzoek in behandeling genomen.

Voor toewijzing van het verzoek is volgens artikel 376 lid 4 Fw vereist dat summierlijk blijkt dat dit noodzakelijk is om de onderneming tijdens de voorbereiding van en de onderhandelingen over een akkoord te kunnen blijven voortzetten, of om de onderneming door middel van een akkoord gecontroleerd af te kunnen wikkelen. Ook is vereist dat de gezamenlijke schuldeisers hierbij gebaat zijn en dat de belangen van derden niet door de afkoelingsperiode worden geschaad.

Bij de beoordeling is summierlijk gebleken dat de afkoelingsperiode noodzakelijk is, omdat de

onderneming niet voortgezet kan worden tijdens het voorbereiden van een akkoord, omdat twee schuldeisers concreet dreigen met gerechtelijke procedures. Met een risico op beslaglegging zou de exploitatie niet meer mogelijk zijn. De schuldeisers hebben baat bij een afkoelingsperiode, omdat de prognoses van de onderneming gunstig ogen. Als de verzoeker failliet verklaard wordt, zal de winst niet gerealiseerd worden en zal de preferente vordering van de fiscus ervoor zorgen dat er niets overblijft voor concurrente schuldeisers. Verder heeft de verzoeker een liquiditeitsprognose overgelegd waaruit blijkt dat de onderneming aan de lopende verplichtingen kan voldoen in de komende vier maanden. Aldus worden schuldeisers niet in hun belangen geschaad door het verzoek. De rechtbank ziet voldoende aanleiding voor een afkoelingsperiode van vier maanden en kondigt deze af.

*O.W.A. Leppink, april 2025*

---

**Instantie:** Rechtbank Zeeland-West-Brabant

**Datum uitspraak:** 09-04-2025

**ECLI:** ECLI:NL:RBZWB:2025:2168

**Zaaknummer:** C/02/433161 HO RK 25-183

**Rechters:** M.D.E. Leppens, A.E. de Vos en C.A.M. de Bruijn

**Advocaten:** P.E. Butterman

**Wetsartikelen:** 376 Fw

RECHTSPRAAK

## **Analoge toepassing artikel 281 Rv: gebrek dat verzetschrift niet door advocaat is ingesteld mag worden hersteld**

***Op grond van artikel 362 lid 2 Fw is artikel 281 Rv niet rechtstreeks van toepassing. Het hof oordeelt echter dat artikel 281 Rv analoog toegepast moet worden. De schuldenaar had daarom de mogelijkheid moeten krijgen het gebrek dat het verzetschrift niet door een advocaat was ingediend te herstellen. Nu een dag na het verstrijken van de verzettermijn alsnog een verzetschrift door een advocaat is ingediend, is de schuldenaar ontvankelijk in zijn verzet. Omdat het bedrag dat de aanvrager heeft gevorderd op de derdengeldenrekening van de advocaat van de schuldenaar staat en het bedrag wordt gehouden voor de aanvrager, vernietigt het hof het faillissement.***

Een schuldenaar die failliet is verklaard, heeft op de veertiende dag na de faillietverklaring hiertegen verzet ingesteld. Het verzet is in strijd met artikel 5 lid 1 Fw echter niet ingediend door een advocaat. Een dag na het verstrijken van de verzettermijn is alsnog een verzetschrift ingediend door een advocaat. De rechtbank heeft de schuldenaar niet-ontvankelijk verklaard in het verzoek omdat het verzet dat is ingediend door de advocaat te laat was ingesteld. In deze procedure komt de schuldenaar in hoger beroep tegen deze beslissing. De schuldenaar erkent dat de advocaat het verzetschrift buiten de verzettermijn heeft ingesteld, maar volgens de schuldenaar had de rechter de mogelijkheid moeten geven om het gebrek aan het eigen verzetschrift te herstellen.

Het hof is het eens met de schuldenaar en oordeelt dat de rechtbank de schuldenaar de gelegenheid had moeten geven het verzetschrift alsnog door een advocaat te laten indienen. Weliswaar is artikel 281 Rv, waaruit dit volgt voor verzoekschriften, niet rechtstreeks van toepassing (art. 362 lid 2 Fw), maar deze bepaling moet volgens het hof analoog worden toegepast.

Het gebrek is hersteld door een dag na het verstrijken van de verzettermijn alsnog een

verzetschrift te laten instellen door een advocaat. De schuldenaar is dus ontvankelijk in zijn verzet. Nu het bedrag dat door de aanvrager van het faillissement is gevorderd en de faillissementskosten op de derdengeldenrekening van de advocaat zijn gestort en voor de aanvrager en de curator worden gehouden, is niet voldaan aan de voorwaarden voor de faillietverklaring. In verzet moet het faillissement namelijk vernietigd worden als de vordering van de aanvrager is voldaan. Anders dan in hoger beroep hoeft in dat geval niet beoordeeld te worden of de schuldenaar in de faillissementstoestand verkeert. Het hof vernietigt daarom het faillissement.

*H.J. de Kloe, april 2025*

---

**Instantie:** Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

**Datum uitspraak:** 17-03-2025

**ECLI:** ECLI:NL:GHARL:2025:1536

**Zaaknummer:** 200.350.452

**Rechters:** B.J. Engberts, S.J.O. de Vries en I.M.A. Lintel

**Advocaten:** E.T. van den Hout en J.W. Hilhorst

**Wetsartikelen:** 8 Fw, 278 Rv, 281 Rv en 362 Fw

RECHTSPRAAK

## **Klantenvergoeding wegens beëindiging agentuurovereenkomst is concurrente verifieerbare vordering**

***Eisers hadden gesteld dat de vordering op grond van artikel 40 Fw een boedelvordering is, omdat de vordering vergelijkbaar is met een vordering wegens kennelijk onredelijk ontslag. De kantonrechter oordeelt dat dit niet het geval is. Eisers hebben wel een verifieerbare vordering, omdat de vordering reeds besloten lag in de rechtspositie van eisers ten tijde van de faillietverklaring.***

Een natuurlijke persoon en een vennootschap vorderen primair dat zij een boedelvordering hebben en subsidiair verificatie van hun concurrente vordering in verband met de beëindiging van een agentuurovereenkomst. De rechtbank oordeelt dat eisers een vordering hebben. Dit is naar het oordeel van de kantonrechter geen boedelvordering op grond van artikel 40 Fw. De hier gevorderde vergoeding berust op artikel 7:442 BW en ziet op een klantenvergoeding in verband met profijt van de principaal omdat hij nog gebruik kan maken van de door de agent aangebrachte klanten. Een dergelijke vergoeding heeft niet dezelfde strekking als een vergoeding wegens kennelijk onredelijk ontslag. Daarom is er geen sprake van een boedelvordering op grond van de wet. De vordering is ook niet ontstaan door het handelen van de curator, zodat er ook om die reden geen sprake is van een boedelvordering.

De vordering van eisers is wel een verifieerbare vordering. Vanwege het fixatiebeginsel moet de vordering reeds besloten liggen in de rechtspositie van eisers tijdens de faillietverklaring (HR 23 maart 2018, ECLI:NL:HR:2018:424 (*Credit Suisse/Jongepier q.q.*)). Dat is hier het geval, nu eisers ook voor faillissement aanspraak konden maken op de klantenvergoeding bij de beëindiging van de agentuurovereenkomst.

*H.J. de Kloe, april 2025*

**Instantie:** Rechtbank Overijssel

**Datum uitspraak:** 21-01-2025

**ECLI:** ECLI:NL:RBOVE:2025:2242

**Zaaknummer:** 11101214 \ CV EXPL 24-1103, 11214970 \ CV EXPL 24-1499 en 11215045 \ CV EXPL 24-1500

**Rechters:** G.W.G. Wijnands

**Advocaten:** D.F. Fransen en J.E. Middelveld

**Wetsartikelen:** 7:442 BW en 40 Fw

RECHTSPRAAK

## Schorsing inbewaringstelling op verzoek curator

***Omdat de gefailleerde heeft toegezegd alle medewerking te verlenen aan de curator, verzoekt de curator om schorsing van de inbewaringstelling.***

Vanaf 25 maart 2025 is het bevel tot inbewaringstelling van een gefailleerde ten uitvoer gelegd. Op 3 april 2025 verzoekt de curator om schorsing van het bevel tot inbewaringstelling. Aan dat verzoek is ten grondslag gelegd dat een afspraak is gepland in de PI en dat dan wordt begonnen met het verstrekken van inlichtingen door de gefailleerde. Hij heeft toegezegd alle medewerking te verlenen. De inbeslaggenomen laptop, iPad en mobiele telefoon worden meegenomen zodat deze kunnen worden ontgrendeld en een IT-deskundige een kopie van de data die daarop staan kan maken. De rechtbank wijst het verzoek toe en schorst het bevel tot inbewaringstelling met twee maanden, dus tot 4 juni 2025. De gefailleerde moet zijn paspoort inleveren bij de curator en zich wekelijks bij de curator melden totdat alle verlangde inlichtingen zijn verstrekt en de inbewaringstelling is opgeheven.

*H.J. de Kloe, april 2025*

---

**Instantie:** Rechtbank Den Haag

**Datum uitspraak:** 04-04-2025

**ECLI:** ECLI:NL:RBDHA:2025:5818

**Zaaknummer:** C/09/18/96 F

**Rechters:** D. de Loor

**Wetsartikelen:** 87 Fw en 88 Fw

## RECHTSPRAAK

### Homologatie WHOA-akkoord

***De rechtbank wijst een verzoek tot homologatie van een WHOA-akkoord toe. Geen van de algemene afwijzingsgronden is naar het oordeel van de rechtbank van toepassing. Het bedrijf van verzoekster is in de kern gezond, maar een herstructurering is noodzakelijk.***

Verzoekster drijft een onderneming in de zonnepanelenbranche, waarin tijdens de coronacrisis aanzienlijke onzekerheden ontstonden. Zo bestond er onduidelijkheid over of opdrachten konden worden uitgevoerd, terwijl prijzen bleven stijgen. Daarnaast bestond er onzekerheid over de (voortzetting van) (staats)steunmaatregelen en nam de vraag naar zonnepanelen af, waardoor de omzet in 2024 daalde met ongeveer 80%. Verzoekster heeft om aan haar betalingsverplichtingen te kunnen voldoen, kostenbesparende maatregelen genomen en haar bedrijf sterk ingekrompen. Zo heeft verzoekster – om aan de betalingsverplichting van een kortlopende lening te voldoen en een reorganisatie mogelijk te maken – haar bedrijfspand verkocht.

De markt voor zonnepanelen stabiliseert, concurrerende bedrijven zijn weggefallen en huurwoningen moeten duurzamer worden gebouwd. Desondanks is verzoekster niet in staat om de coronaschulden te voldoen uit de verwachte kasstromen. Daarom is herstructurering van de schulden noodzakelijk. De voorgenomen herstructurering zal naar verwachting leiden tot positieve kasstromen, een verbetering van de schuldpositie en het terugbrengen van de jaarlijkse rentelasten. Dit lijkt haalbaar door de toename in offertes en de gunning(ratio). Daarnaast is een partnerschap aangegaan met een nieuwe aandeelhouder die zich bezighoudt met software voor energiemanagement en heeft deze nieuwe aandeelhouder werkkapitaal beschikbaar gesteld. Ook de bank heeft aanvullend werkkapitaal ter beschikking gesteld. De liquidatiewaarde is vastgesteld op € 177.552 en de reorganisatiewaarde op € 242.232.

Verzoekster heeft (de vorderingen van de) stemgerechtigden ingedeeld in drie klassen, waarbij een aantal betwiste crediteuren buiten het akkoord zijn gelaten. Het aan de stemgerechtigde schuldeisers uit te keren bedrag zou beschikbaar worden gesteld doordat twee aandeelhouders die 25% van hun aandelen zouden leveren en verkopen, waarbij het

daaruit te ontvangen bedrag beschikbaar wordt gesteld voor de uitvoering van het akkoord. Bovendien heeft de nieuwe aandeelhouder zich verplicht om aanvullend werkkapitaal vrij te maken als de onderneming dit na de herstructurering nodig heeft. Alle drie de klassen hebben met het akkoord ingestemd. Verzoekster verzoekt de rechtbank om over te gaan tot homologatie van het akkoord.

Aangezien er geen stemgerechtigden zijn die een verzoek tot afwijzing hebben gedaan, toetst de rechtbank het akkoord alleen aan de algemene afwijzingsgronden van artikel 384 lid 1 Fw. De rechtbank oordeelt dat er geen algemene afwijzingsgronden aanwezig zijn. Het is aannemelijk dat verzoekster zonder het akkoord niet zal kunnen voortgaan met het betalen van haar schulden. Daarnaast voldoet (de totstandkoming van) het akkoord aan de in de wet gestelde formele eisen, en zijn de rechten van stemgerechtigden in onderhavige procedure niet geschonden. De rechtbank is daarnaast van oordeel dat de nakoming van het akkoord voldoende is gewaarborgd. De nieuwe financiering die verzoekster wil aangaan, zal de belangen van schuldeisers niet wezenlijk schaden. Het is niet aannemelijk dat het akkoord door bedrog, begunstiging van een of meer stemgerechtigden, of met behulp van oneerlijke middelen tot stand is gekomen, en de verkoop van het bedrijfspand is voldoende toegelicht. Er zijn geen andere redenen die zich verzetten tegen de goedkeuring van het akkoord.

De rechtbank wijst het verzoek toe en homologeert het door verzoekster aangeboden akkoord.

*A.M.H. Nolte, april 2025*

---

**Instantie:** Rechtbank Rotterdam

**Datum uitspraak:** 10-04-2025

**ECLI:** ECLI:NL:RBROT:2025:4555

**Zaaknummer:** C/10/696340 HO RK 25/445

**Rechters:** C.G.E. Prenger, C.H. Rombouts en H.J. Idzenga

**Advocaten:** D.A.A.P. de Jong en R.A.G. de Vaan

**Wetsartikelen:** 383 Fw en 384 Fw

## RECHTSPRAAK

### **WHOA. Intrekking aanwijzing observator**

***De rechtbank Amsterdam trekt de aanwijzing van de observator in de WHOA-procedure van verzoeker in, omdat er geen uitzicht meer is op het tot stand komen van een akkoord.***

Tijdens de WHOA-procedure was een observator aangesteld om toezicht te houden op de totstandkoming van het akkoord. De observator concludeert in zijn zienswijze dat het verzoeker niet zal lukken om een WHOA-akkoord tot stand te brengen. Een belangrijke reden daarvoor is dat een belangrijke groep schuldeisers zich fundamenteel verzet tegen een herstructureringsvoorstel dat verzoeker in het kader van een buitenlands herstructureringsstraject heeft gedaan. Daarnaast zijn partijen er niet in geslaagd hun geschilpunten te overbruggen, en lijkt ook een contractuele *standstill* niet haalbaar.

Verzoeker stelt dat hij, als entiteit zonder eigen inkomsten of activa, zijn schuldeisers uitsluitend iets kan bieden via een (internationaal) groepsbreed herstructureringsakkoord. Hij acht voortzetting van het buitenlandse herstructureringsstraject noodzakelijk, in de hoop dat daaruit alsnog een akkoord kan volgen dat onder de WHOA kan worden aangeboden. Nu echter de maximale duur van de afkoelingsperiode bijna is verstreken, ontbreekt de ruimte om het buitenlandse herstructureringsstraject verder af te wachten. Een contractuele *standstill* zou uitkomst kunnen bieden, maar de betrokken schuldeisers zijn daartoe niet bereid gebleken en hebben bovendien een faillissementsverzoek ingediend.

De rechtbank oordeelt dat uit de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht voldoende blijkt dat het verzoeker niet zal lukken om een WHOA-akkoord tot stand te brengen. De afkoelingsperiode is verstreken, de ingediende voorstellen en standpunten liggen ver uiteen, en de kans op overeenstemming ontbreekt. Onder deze omstandigheden ziet de rechtbank geen rol meer voor de observator. Zijn aanwijzing wordt ingetrokken en het salaris, evenals dat van door hem ingeschakelde derden, wordt vastgesteld.

*N. Gamliël, april 2025*

**Instantie:** Rechtbank Amsterdam

**Datum uitspraak:** 21-03-2025

**ECLI:** ECLI:NL:RBAMS:2025:2204

**Zaaknummer:** C/13/754123 FT RK 24.725

**Rechters:** A.E. de Vos, R.P. van Eerde en V.G.T. van Emstede

**Advocaten:** F.J.M. Hengst, E.R. Meerdink, R.G.A. Elkerbout-Kok, P. van der Veen en T. Lorjé

**Wetsartikelen:** 380 Fw

RECHTSPRAAK

## **WHOA. Aanwijzing herstructureringsdeskundige en afkondiging afkoelingsperiode**

***De rechtbank Noord-Nederland wijst het verzoek tot aanwijzing van een herstructureringsdeskundige toe en kondigt een afkoelingsperiode af.***

### *Inleiding*

In deze WHOA-procedure behandelt de rechtbank Noord-Nederland het verzoek tot aanwijzing van een herstructureringsdeskundige van drie besloten vennootschappen (hierna ook gezamenlijk: verzoeker). De huidige schuldenlast van verzoeker is het resultaat van tegenvallende bedrijfsresultaten door marktreacties op nieuwe wet- en regelgeving inzake PFAS, een belastende herfinanciering, hoog ziekteverzuim door de COVID-pandemie en stijgende energieprijzen als gevolg van de oorlog in Oekraïne. Het merendeel van de schuldenlast betreft fiscale schulden en de Belastingdienst heeft inmiddels beslag gelegd op diverse bedrijfsmiddelen.

### *Het verzoek*

Verzoeker verzoekt de rechtbank Noord-Nederland om een herstructureringsdeskundige aan te wijzen en een afkoelingsperiode af te kondigen. Hij vreest voor een faillissement als gevolg van beslaglegging door de Belastingdienst en druk van andere crediteuren. Ondanks een positieve liquiditeitsprognose benadrukt verzoeker dat alleen met rust en begeleiding een akkoord kan worden voorbereid om tot een redelijke uitkering voor alle schuldeisers te komen.

### *De beoordeling*

Naar het oordeel van de rechtbank Noord-Nederland blijkt uit de overgelegde liquiditeitsprognose (en de ter zitting gegeven toelichting) dat verzoeker verkeert in de zogeheten WHOA-toestand. Hij is namelijk nog in staat aan zijn lopende verplichtingen te voldoen en er bestaat geen realistisch vooruitzicht dat toekomstige insolventie kan worden

afgewend zonder herstructurering. Het verzoek tot aanwijzing van een herstructureringsdeskundige wordt toegewezen. Dientengevolge gelast de rechtbank Noord-Nederland uit hoofde van artikel 3d lid 2 Fw de afkondiging van een afkoelingsperiode.

*E. Dogan, april 2025*

---

**Instantie:** Rechtbank Noord-Nederland

**Datum uitspraak:** 21-03-2025

**ECLI:** ECLI:NL:RBNNE:2025:1198

**Zaaknummer:** C/17/ 242884 FT RK 25-233

**Rechters:** H.J. Idzenga

**Advocaten:** P. van Wijngaarden, D.J. Klijn en C.H. Rombouts

**Wetsartikelen:** 371 lid 1 Fw, 376 Fw en 3d lid 2 Fw

## RECHTSPRAAK

### **Verzet tegen faillietverklaring ongegrond. Met wenk**

***Het gegeven dat NWI hoger beroep heeft ingesteld tegen een veroordelend vonnis, neemt niet weg dat summierlijk is gebleken van een vorderingsrecht. Het faillissement is op goede gronden uitgesproken en het verzet wordt ongegrond verklaard.***

Tussen HEDA en NWI is een overeenkomst tot stand gekomen op grond waarvan NWI de octrooirechten van HEDA heeft gekocht om machines te kunnen ontwikkelen. Op grond van die overeenkomst heeft HEDA onder meer recht op 4% van de netto-opbrengst die wordt gerealiseerd met de verkoop van die machines.

Nadat NWI meerdere machines heeft verkocht, ontstaat tussen partijen een geschil over de uitleg van het begrip 'netto-opbrengst'. Op 2 oktober 2024 veroordeelt de rechtbank Limburg NWI tot betaling van € 78.272,55 aan HEDA. Dit vonnis wordt uitvoerbaar bij voorraad verklaard. NWI spant geen kort geding aan tegen executie van het vonnis maar stelt wel hoger beroep in tegen het vonnis.

Omdat NWI niet betaalt waartoe zij is veroordeeld, vraagt HEDA het faillissement van NWI aan. Bij verstekvonnis wordt NWI failliet verklaard. NWI komt daartegen in verzet. Zij stelt dat niet summierlijk blijkt van een vorderingsrecht van HEDA, omdat NWI in hoger beroep is gekomen tegen het veroordelend vonnis.

De faillissementsrechter oordeelt dat hij op grond van het vonnis van 2 oktober 2024 kan aannemen dat HEDA een vordering heeft op NWI. Dat zou slechts anders zijn als hij summierlijk kan vaststellen dat het vonnis van 2 oktober 2024 op evident onjuiste gronden is gebaseerd. Voorts oordeelt de faillissementsrechter dat hij niet summierlijk kan vaststellen dat het vonnis van 2 oktober 2024 op evident onjuiste gronden is gebaseerd en verklaart hij het verzet ongegrond.

*Wenk*

Bij een verzoek tot faillietverklaring door een schuldeiser dient summierlijk te blijken van

diens vorderingsrecht, ook als er meerdere steunvorderingen zijn (HR 22 augustus 1997, ECLI:NL:HR:1997:ZC2413, NJ 1997/664). Als een vorderingsrecht is vastgesteld bij een uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis is van deze vordering summierlijk gebleken. Dat geldt ook als tegen dit vonnis hoger beroep is ingesteld (HR 21 april 1967, ECLI:NL:HR:1967:AB5477, NJ 1967/280 (*Nieuwenhuysen/Zwaardemaker's*); HR 16 mei 1986, ECLI:NL:HR:1986:AC9344, NJ 1986/637 (*Broer/Van den Braber*), r.o. 3.2). Deze uitspraak is dus in lijn met de heersende jurisprudentie.

*S.J. van den Boogert, april 2025*

---

**Instantie:** Rechtbank Limburg

**Datum uitspraak:** 25-03-2025

**ECLI:** ECLI:NL:RBLIM:2025:3239

**Zaaknummer:** C/03/339846 / FT RK 25/134, C/03/25/64 F

**Rechters:** P. Hoekstra

**Advocaten:** J.M.R. Vlaar en L. Wouters

**Wetsartikelen:** 6 Fw

RECHTSPRAAK

## **WHOA-traject van een vof kan ook het privévermogen van de vennoten omvatten**

***Als een vof een startverklaring neerlegt, komt daarmee de mogelijkheid van een afkoelingsperiode ook open te staan voor (het privévermogen van) de vennoten. Het door de vof aan te bieden akkoord bindt ook de vennoten en kan (dus) ook strekken tot hun kwijting.***

Op 1 november 2023 is bij de rechtbank Rotterdam een startverklaring (art. 370 lid 3 Fw) gedeponneerd, waarin [VOF] als schuldenaar is aangeduid. Op 3 november 2023 wordt een afkoelingsperiode gevraagd, niet alleen ten aanzien van het afgescheiden vermogen van de vof, maar ook ten aanzien van het privévermogen van de vennoten. Een van de schuldeisers dient een zienswijze in, met daarin het argument dat de vennoten van de vof geen beroep kunnen doen op (de faciliteiten van) de WHOA, enerzijds omdat zij persoonlijk geen onderneming drijven (dat doet de vof) en anderzijds omdat de vennoten zelf geen startverklaring hebben neergelegd.

De rechtbank overweegt onder verwijzing naar rechtspraak van de rechtbank Oost-Brabant (ECLI:NL:RBOBR:2022:5331) en de Hoge Raad (HR 19 april 2019, ECLI:NL:HR:2019:649) dat de vennoten wel ondernemers als bedoeld in artikel 369 lid 1 Fw zijn, omdat de onderneming van de vof voor hun rekening wordt gedreven; zij zijn immers ook met hun persoonlijke vermogen voor de schulden van de onderneming verbonden. Als een vennoot handelt in naam van de vof, doet hij dit namens de gezamenlijke vennoten en hij bindt daarmee de gezamenlijke vennoten. Een overeenkomst 'met de vof' moet worden aangemerkt als een overeenkomst met de gezamenlijke vennoten in hun hoedanigheid van vennoten. De wederpartij bij een overeenkomst met de vof kan de daaruit voortvloeiende vorderingen geldend maken zowel jegens de gezamenlijke vennoten, met de mogelijkheid van verhaal op het afgescheiden vermogen van de vof, als voor het geheel jegens elke afzonderlijke vennoot, met de mogelijkheid van verhaal op het persoonlijke vermogen van die vennoot. Dit betekent dat de vennoten – naast de vof – een beroep kunnen doen op de WHOA en dat de startverklaring

waarin de vof als schuldenaar is aangemerkt in beginsel ook ten aanzien van verhaal op hun persoonlijke vermogen de mogelijkheid van een afkoelingsperiode openzet.

Aandachtspunt is wel dat voor alle vermogens waar de WHOA voor ingeroepen wordt – zowel het afgescheiden vermogen van de vof als de persoonlijke vermogens van de vennoten – inzichtelijk moet worden gemaakt welke 'plus' er voor de schuldeisers wordt gerealiseerd door de beoogde sanering (of het beoogde afwikkelingsakkoord). Bij een verzoek om een afkoelingsperiode moet niet alleen ten aanzien van de zakelijke schuldeisers (van de vof), maar ook ten aanzien van de privéschuldeisers van de vennoten inzichtelijk worden gemaakt dat zij door de afkoelingsperiode niet wezenlijk in hun belangen worden geschaad. De posities van deze verschillende soorten schuldeisers zijn immers niet noodzakelijkerwijs hetzelfde, aangezien zakelijke schuldeisers zich zowel op het afgescheiden vermogen van de vof als op het persoonlijke vermogen van de vennoten kunnen verhalen, terwijl privéschuldeisers van de vennoten alleen verhaal kunnen nemen op het persoonlijke vermogen.

In deze concrete uitspraak wordt de gevraagde afkoelingsperiode niet verleend, omdat de 'plus' van het aan te bieden akkoord onvoldoende concreet gemaakt is en de vennoten geen inzicht hebben gegeven in de effecten van de afkoelingsperiode voor hun privéschuldeisers.

*I.F.M. Lakwijk, april 2025*

---

**Instantie:** Rechtbank Rotterdam

**Datum uitspraak:** 20-11-2023

**ECLI:** ECLI:NL:RBROT:2023:12288

**Zaaknummer:** C/10/668129 / HO RK 23/618

**Rechters:** B.A. Cnossen, P.J. Neijt en C.H. Rombouts

**Advocaten:** J.E. de la Croix, M. Kooiman, J.B. Maliepaard en P.A. Brandsma

**Wetsartikelen:** 369 lid 1 Fw, 376 lid 1 Fw en 376 lid 4 Fw

RECHTSPRAAK

## **Bestuurder aansprakelijk voor boedeltekort en paulianeuze betalingen met oplegging van bestuursverbod**

***In deze zaak stelt de curator de voormalig bestuurder van een gefailleerde vennootschap succesvol aansprakelijk voor aan zichzelf verrichte paulianeuze betalingen, alsmede het tekort in het faillissement wegens onbehoorlijk bestuur.***

Het betreft een uitspraak van de rechtbank Zeeland-West-Brabant naar aanleiding van de vorderingen van de curator van bedrijf 1 BV ('failliet') tot vergoeding van het boedeltekort door gedaagde als (voormalig) bestuurder, alsmede vorderingen tot vernietiging van diverse paulianeuze betalingen die vlak voor het faillissement aan gedaagde zijn verricht.

Vanaf de oprichting op 3 september 2014 tot 1 januari 2020 is gedaagde enig aandeelhouder en bestuurder van failliet geweest. Drie maanden voor het faillissement wordt gedaagde als bestuurder van failliet opgevolgd. De bankbetalingen aan gedaagde vonden plaats na de bestuurswissel. De geldopnames met de bankpas van failliet op naam van gedaagde hebben zowel voor als na de bestuurswissel plaatsgevonden.

De rechtbank vernietigt de bankbetalingen aan gedaagde op grond van artikel 42 Fw. De rechtbank oordeelt dat de bankbetalingen onverplicht zijn verricht. De stelling van gedaagde dat de bankbetalingen verplicht waren vanwege de overnameovereenkomst tussen gedaagde en zijn opvolger, heeft gedaagde onvoldoende onderbouwd. De overnameovereenkomst is niet overgelegd en de inhoud ervan is ter zitting onduidelijk gebleven. De wetenschap van benadeling wordt op grond van artikel 43 lid 1 aanhef en onder 4 sub b Fw vermoed bij zowel failliet als gedaagde – haar enig aandeelhouder – aanwezig te zijn. De stelling dat gedaagde tijdens de bankbetalingen geen bestuurder van failliet was, is volgens de rechtbank onvoldoende om voornoemd wettelijk vermoeden te weerleggen.

De rechtbank volgt de curator in zijn stelling dat de geldopnames door de gedaagde zijn verricht, omdat gedaagde niet aannemelijk heeft weten te maken dat ze door de opvolgend bestuurder met zijn bankpas zijn gedaan. Integendeel, de rechtbank stelt vast dat gedaagde het

totale bedrag van € 47.350 heeft gepind. Uit het door de curator overgelegde mutatieoverzicht blijkt juist dat gedaagde de geldopnames zelf heeft verricht. De opnames vonden namelijk zowel voor als na de bestuurderswissel op dezelfde locaties plaats, namelijk in Roosendaal en Etten-Leur, terwijl de opvolgend bestuurder volgens gedaagde in Spanje woont. Bovendien is zowel voor als na de bestuurderswissel meerdere keren betaald in de woonplaats van gedaagde. Deze opnames en betalingen deden zich voor in een periode waarin gedaagde niet in detentie verbleef. Zonder opnieuw in te gaan op de vereisten voor een geslaagd beroep op artikel 42 Fw stelt de rechtbank de curator in het gelijk en veroordeelt gedaagde tot (terug)betaling van de opgenomen gelden.

De rechtbank oordeelt over de bestuurdersaansprakelijkheid van gedaagde als volgt. De curator beschikt enkel over een onvolledige grootboekadministratie van failliet over 2019. De rechtbank volgt de onweersproken stelling van de curator dat de boekhouding van failliet niet voldoet aan de vereisten van artikel 2:10 BW. Gedaagde stelt dat de boekhouder, althans de opvolgend bestuurder hiervoor verantwoordelijk is. De rechtbank verwerpt dit verweer. Het grootboek van 2019 is incompleet, gedaagde was in dat jaar bestuurder en daarmee eindverantwoordelijk voor de boekhouding. Volgens de rechtbank staat vast dat gedaagde zijn taak als bestuurder kennelijk onbehoorlijk heeft vervuld. Gedaagde heeft niet aangevoerd dat deze onbehoorlijke taakvervulling geen belangrijke oorzaak van het faillissement is geweest. Daarmee is gedaagde jegens de faillissementsboedel aansprakelijk voor het tekort.

Het door de curator gevorderde voorschot wordt toegewezen nu dit samen met de veroordeling van gedaagde op grond van de pauliana het voorlopig begrote boedeltekort niet overstijgt. Vanwege de veroordeling van gedaagde tot betaling van het tekort, wordt ook het bestuursverbod voor de duur van vijf jaar toegewezen.

*R.T.C.A. van Zutphen, april 2025*

---

**Instantie:** Rechtbank Zeeland-West-Brabant

**Datum uitspraak:** 02-04-2025

**ECLI:** ECLI:NL:RBZWB:2025:1894

**Zaaknummer:** C/02/421616 / HA ZA 24-201 (E)

**Rechters:** B. Akdikan, V. van Dam en C.T.M. Luijks

**Advocaten:** K. Peters en A.C.F. Berkhof

**Wetsartikelen:** 42 Fw, 2:10 BW, 2:248 BW en 106a Fw

RECHTSPRAAK

## **Arrest Hof 's-Hertogenbosch inzake FNV/Heiploeg: de faillissementsuitsondering is niet van toepassing**

***Binnen de gevolgde prepackprocedure is de faillissementsuitsondering bij overgang van onderneming niet van toepassing. Zodoende verklaart het hof voor recht dat de werknemers met behoud van hun arbeidsvoorwaarden per 29 januari 2014 in dienst zijn getreden bij de verkrijgende partij.***

Het hof behandelt het geding na verwijzing door de Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2023:1372, INS 2023-0230). Het arrest van het hof behandelt het geschil tussen de FNV en Heiploeg(-nieuw) over de doorstart van de voorganger van de garnalenverwerker na het faillissement. De kern van het geschil betreft de vraag of Richtlijn 2001/23/EG (bescherming van werknemers bij overgang van onderneming) van toepassing is op de doorstart van het concern van Heiploeg en of de werknemers van de oude vennootschappen met behoud van arbeidsvoorwaarden in dienst zijn gekomen bij de nieuwe vennootschappen.

Het hof verwijst naar de feiten die de Hoge Raad eerder heeft vastgesteld. Vervolgens behandelt het hof de vordering van FNV tot verklaring voor recht dat op de doorstart van Heiploeg Richtlijn 2001/23/EG van toepassing is, zodat de werknemers op basis van artikelen 7:662 e.v. BW per 27 januari 2014, met behoud van hun arbeidsvoorwaarden, in dienst zijn gekomen bij de doorstarter. Heiploeg-nieuw verweert zich met de stelling dat er geen sprake was van een pre-pack, maar van een gewone doorstart uit faillissement. Het hof wijst dit verweer af, onder meer omdat het te laat is opgeworpen. Naar het oordeel van het hof zijn de rechtbank, het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden en de Hoge Raad ervan uitgegaan dat er in dit geval sprake was een pre-pack. Heiploeg-nieuw heeft dit verweer eerst naar voren gebracht in haar antwoordakte van 10 oktober 2017. Dit had evenwel ook in de memorie van antwoord gekund. Dat betekent dat het verweer ook in strijd is met de tweeconclusieregel.

In het kader van de inhoudelijke beoordeling gaat het hof uit van de door de Hoge Raad gegeven omschrijving van een pre-pack (HR 29 mei 2020, ECLI:NL:HR:2020:954, rov. 3.6.1). Volgens het hof was in dit geval sprake van een pre-pack zoals gedefinieerd door de Hoge

Raad. Het hof verwijst daarvoor naar het openbaar verslag van de curatoren, over de periode van stille bewindvoering, waaruit blijkt dat een doorstart is voorbereid en daartoe is onderhandeld. Het hof wijst in het bijzonder op het chronologisch overzicht van de werkzaamheden van de beoogd curatoren in de periode 16 januari tot en met 27 januari 2014. Voldaan is aan het door de Hoge Raad genoemde onderscheidende kenmerk dat een beoogd curator en een beoogd rechter-commissaris zijn benoemd en dat deze de pre-pack hebben geobserveerd. De curatoren schrijven in hun openbaar verslag ook dat het verzoek van 15 januari 2014 tot het benoemen van een beoogd curator en een beoogd rechter-commissaris aan de rechtbank Noord-Nederland te kwalificeren is als 'zogenaamd pre-pack verzoek'. Voorts heeft de Hoge Raad overwogen dat een overeenkomst op grond waarvan de onderneming overgaat en die tijdens een pre-pack is voorbereid, pas wordt gesloten en uitgevoerd nadat het faillissement is uitgesproken en de door de rechtbank benoemde curator en rechter-commissaris beschikken over hun wettelijke bevoegdheden (HR 29 mei 2020, ECLI:NL:HR:2020:954, r.o. 3.6.3.).

FNV betoogt dat de artikelen 7:663 en 7:666 BW richtlijnconform moeten worden uitgelegd, zodat werknemers met behoud van arbeidsvoorwaarden zijn overgegaan. Heiploeg-nieuw betwist dat niet meer en erkent dat richtlijnconforme interpretatie vereist is, mede op basis van het arrest van het Hof van Justitie van 28 april 2022 (ECLI:EU:C:2022:32). Het hof volgt dit en oordeelt dat de faillissementsuitsondering van artikel 7:666 BW niet van toepassing is, omdat de gevolgde pre-packprocedure niet wettelijk is geregeld. Conclusie is dat de werknemers van Heiploeg onder artikel 7:663 BW bij Heiploeg-nieuw in dienst zijn gekomen, met behoud van hun rechten.

Ten aanzien van de overige vorderingen (B t/m E in het arrest), die zien op een bredere groep van circa 300 werknemers, overweegt het hof dat deze te algemeen en onbepaald zijn. Voor de 90 werknemers die niet zijn meegegaan in de doorstart ontbreekt het aan actuele gegevens en is het niet duidelijk of zij überhaupt prijs stellen op hervatting van hun werk. Voor de overige 210 werknemers wijst het hof de vorderingen ook af. FNV stelt dat de arbeidsvoorwaarden van de 210 overgenomen werknemers zijn verslechterd en vordert nakoming van de oude voorwaarden. Dat zou echter per werknemer een individuele beoordeling vereisen. Heiploeg-nieuw heeft arbeidsrechtelijke verweren aangevoerd die eveneens per werknemer moeten worden beoordeeld. Deze kunnen volgens het hof beter in afzonderlijke procedures worden behandeld. Daarnaast ziet het hof geen reden om een dwangsom op te leggen, zoals FNV die vordert ten aanzien van werknemers die wel zijn overgenomen, omdat de vorderingen te algemeen geformuleerd zijn en ze per werknemer een individuele beoordeling vereisen van arbeidsvoorwaarden en verweren van Heiploeg-nieuw.

Het hof concludeert dat de grieven van FNV gedeeltelijk slagen. Het hof vernietigt het vonnis

van de kantonrechter in de rechtbank Overijssel, en verklaart voor recht dat de werknemers met behoud van hun arbeidsvoorwaarden in dienst zijn getreden bij Heiploeg-nieuw.

*E. Ayerdem, april 2025*

---

**Instantie:** Gerechtshof 's-Hertogenbosch

**Datum uitspraak:** 08-04-2025

**ECLI:** ECLI:NL:GHSHE:2025:976

**Zaaknummer:** 200.339.247/01

**Rechters:** J.P. de Haan, A.C. van Campen en M.R. van Zanten

**Advocaten:** A.A.M. Broos

**Wetsartikelen:** 7:666 BW en 5 Richtlijn 2001/23/EG